

«Em sento molt còmode escrivint sobre les relacions humanes»

Entrevista

Rafael Ricote. Assidu en la majoria d'actes culturals de Tortosa i sempre càmera en mà, el fotògraf ara presenta el seu primer llibre, un recull de relats

MARINA PALLÀS CATURLA
TORTOSA

Rafael Ricote Ruiz (Calatayud, 1960) és un home polifacètic. Fotògraf des de fa una pila d'anys, activista cultural i freqüent voluntari de la biblioteca Marcel·lí Domingo de Tortosa, ara publica el recull de relats *Tres días y una noche* (Ames), fruit de moltes nits sense dormir.

Què va arribar primer a la seua vida, la fotografia o l'escriptura?

Jo crec que va ser tot alhora. La fotografia sempre m'ha influït perquè des de petit hi vaig estar molt vinculat. La meua mare treballava en un estudi fotogràfic i, quan es va quedar embarassada, va demanar a la seua germana que la substituís. Quan vaig néixer, m'emportava a l'estudi i em van habilitar una caixa de fusta on em deixaven mentre treballaven. La meua mare i la meua tieta van ser les primeres fotògrafes dones amb estudi propi a tot l'Aragó. Des d'aleshores la fotografia ha estat la meua passió. L'escriptura es va desenvolupar al mateix temps. Els primers versos els vaig llegir a la meua mare... Amb els anys vaig anar recuperant escrits.

Fa dialogar la fotografia i l'escriptura?

No, per a mi són compartiments estancs. Amb la fotografia faig un estil i amb l'escriptura, un altre. L'escriptura és més íntima, històries que imagino, coses que em passen per la ment i que tenen a veure amb vivències també. La fotografia passa per moltes etapes i és diferent, més social.

Li va costar mostrar els seus textos?

Molt. Fins fa deu anys no m'atreïa a posar un blog de relats perquè em feia vergonya que la gent els veïés. En canvi, fotos en publicava molt abans.

No es repeteixen gaires temes entre la seua escriptura i fotografia...

Rafael Ricote amb el seu nou llibre a les mans, fotografiat vora el riu, a Tortosa. FOTO: J. REVILLAS

No, i la fotografia ha anat canviant per etapes: primer paisatges, després retrat, que és el que més m'agrada, tot i que és complicat pels mitjans que requereix un estudi. Ara faig molta fotografia de viatges i de moments, i també fotografia documental d'actes, inauguracions o situacions urbanes.

També coordina els 'Divendres Fotogràfics', a Tortosa.

Sí, des de fa cinc anys. Va sorgir d'una conversa amb Vicent Peller. Ell em va comentar que faltava alguna cosa així a la ciutat. Hi ha molta gent interessada en la fotografia. Quan vaig arribar a Tortosa l'any 2000, després d'uns anys de feina, trobava a faltar un grup així. Abans dels 'Divendres' vaig formar un grup que es deia «Menos 13 grados y medio».

Com va sorgir la idea de fer un llibre?

Durant el coronavirus, la meua dona Coral em va animar a fer-lo. Jo pensava en un llibre de fotografia, però revisant el meu arxiu veia que no hi havia coherència entre les fotos. Vaig pensar en

“
«M'agrada que els finals dels relats siguin impactants i que confonguen una mica»

«Tinc la necessitat d'abocar el que tinc en l'escriptura»

fer un llibre especialitzat, però no em decidia per un tema. Així que vaig decidir fer-lo només de relats, que és el que m'agrada.

Com és el seu procés d'escriptura?

El meu cap dona voltes com una rentadora, sobretot quan no puc dormir. Em ve una idea i començo a modular-la. La primera versió sempre la faig en paper i amb ploma, en color negre. Són

manies. Després ho passo a l'ordinador i li dono forma. Hi ha setmanes que faig tres relats i els pujo al blog, i després un mes que no en faig cap. El blog és relatosdelrafa.blogspot.com.

Es considera més imaginatiu o observador?

Les dues coses. Amb la càmera sóc d'una manera, escrivint d'una altra. Quan faig fotos puc arribar a emocionar-me, canto, em moc. Amb l'escriptura em fico en el meu món. Els relats còmics em surten menys. Solc escriure més relats seriosos... M'agrada que els finals siguin impactants i que confonguen una mica. Intento sorprendre!

Al llibre tenen molta importància les relacions humanes.

Sí, m'encanten. Em sento còmode escrivint sobre elles. He sorprès molta gent pel canvi de to... Em tenen encasellat en la fotografia. Però jo tinc la necessitat d'abocar el que tinc en l'escriptura. Tenia por de com reaccionaria la gent amb el llibre, però el feedback que estic rebent està sent excel·lent.

Els Ports

Consell d'Alcaldes del Parc Natural

DIARI DE TARRAGONA
TORTOSA

El Govern de les Terres de l'Ebre es reuneix amb els batlles per abordar diverses qüestions

El delegat del Govern a les Terres de l'Ebre, Joan Castor Gonnell, i el director dels Serveis Territorials del Departament de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, Miquel Alonso, s'han reunit amb els representants del Consell d'Alcaldes del Parc Natural dels Ports que havien signat un manifest per definir l'evolució necessària que ha de fer aquest organisme.

En aquest sentit, es va comentar la necessitat que l'ens disposi a partir d'ara d'una direcció amb un perfil més gerencial i amb capacitat de treballar colze a colze amb el Consell d'Alcaldes i la Junta Rectora. Tal com es va expressar als mateixos alcaldes, la voluntat del Govern passa per «reforçar la coordinació institucional i el treball conjunt amb tots els municipis, els propietaris i els sectors econòmics i socials» d'aquest espai natural de més de 35.000 hectàrees del Parc Na-

Es vol reforçar la coordinació i el treball amb els municipis

tural dels Ports per una conservació de la biodiversitat i el patrimoni natural que sigui «més participada». És en aquesta mateixa línia que es va impulsar la creació del Consell d'Alcaldes del Parc Natural fa dues setmanes.

Pel que fa a la possible reducció i manca de personal tècnic i administratiu, ni el Parc Natural dels Ports ni el Parc Natural del Delta de l'Ebre veuran reduïts els seus recursos tècnics ni personals. En relació amb la direcció del Parc Natural dels Ports, la comissió de serveis no es renovarà i la persona que ocupava el càrrec retornarà a la seva plaça de tècnic al Parc Natural del Delta de l'Ebre.